

บรรณานุกรม

กานดา ยานะวินูติ. (๒๕๔๔). การศึกษาเจตคติของชาวไทยภาคใต้ที่มีต่อค่านิยมที่ปรากฏในวรรณกรรมห้องถิน. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบันทิต, สาขาวิชาภาษาไทย, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยคริสต์วิโรฒ ภาคใต้.

จำเริง แสงดวงแข, พรพันธ์ เขมคุณอาศัย และจิรัญญา อรรวมโนโตร. (๒๕๔๓). การศึกษาคำภาษาไทยถิ่น ได้ในวรรณกรรมห้องถินภาคใต้. สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.

ชันทัส ทองช่วย. (๒๕๓๙). ภาษาและอักษรถิน (เน้นภาคใต้). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

ชญาณิชฐ์ จอมพงศ์. (๒๕๔๕). การศึกษาวรรณกรรมมุขป่าสูงดำเนลคนชุม อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาไทยคดีศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยทักษิณ.

ณัฐา คำชู. (๒๕๔๖). การศึกษาวิเคราะห์วรรณกรรมกลอนสวดเรื่องมหาชนภูบดีสูตร.

วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาไทย, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ดุษฎีพร ชำนาญโศศาแนต. (ม.ป.ป.). ภาษาศาสตร์เชิงประวัติและภาษาไทยเบรียบเทียบ. ม.ป.ท.

ตรีศิลป์ บุญชจร. (๒๕๔๗). วรรณกรรมประเทกกลอนสวดภาคกลาง : การศึกษาเชิงวิเคราะห์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เทศบาลเมืองทุ่งสง ข้ามทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช. (๒๕๔๗). ประเพณีการสวัสดี. วันคืน ข้อมูล ๑ สิงหาคม ๒๕๔๗, เข้าถึงได้จาก <http://www.tungsong.com/NakhonSri.asp> วันที่ ปุณโนนาท. (๒๕๔๓). วิเคราะห์วรรณกรรมห้องถินเชิงเบรียบเทียบ. กรุงเทพฯ:

มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

_____. (๒๕๔๔). วรรณกรรมถิน: วิธีการศึกษาและปัญหา. ใน สารสารถabenjavitthysilpa และ วัฒนธรรม (หน้า ๗๘). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยคริสต์วิโรฒ.

_____. (๒๕๔๘). พระมหาเวสสันดรชาดก: วรรณกรรมชาวบ้าน ชาววัด. ใน เอกสาร ประกอบการเสวนา โครงการวันภาษาไทยแห่งชาติ: มหาชาติกองเทคโนโลยี (หน้า ๗-๘). ชลบุรี: ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
ป.อ. ปัญต์โน. (๒๕๔๓). พจนานุกรมพุทธศาสนา ฉบับประมวลธรรม (พิมพ์ครั้งที่ ๙). กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

ประคง นิมนานเหมินท์. (๒๕๗๖). มหาชาติล้านนา: การศึกษาในฐานะที่เป็นวรรณคดีท้องถิ่น.

กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

ประจำชั้น ประจำพิทยากร. (๒๕๗๖). ประเพณีและไสยาذهวิทยาในชุมชนช่างชูนแผน (พิมพ์ครั้งที่ ๒).

กรุงเทพฯ: องค์การค้าของคุรุสภาก.

ประทีป วารกิทินกร. (๒๕๔๘). ร้อยกรอง. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ประทุม สุวรรณคังค. (๒๕๗๖). การศึกษามหาเวสสันดรชาดกฉบับถินใต้. วิทยานิพนธ์

ปริญญาศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจารึกภาษาไทย, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ประพนธ์ เรืองณรงค์. (๒๕๑๑). วรรณกรรมภาคใต้. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ปราณี ขวัญแก้ว. (๒๕๑๙). วรรณคดีชาวบ้านจากบุคลคำ ตำบลร่อนพิบูลย์. กรุงเทพฯ: หน่วย
ศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู.

พจน์นัย เพ็งเปลี่ยน. (๒๕๓๒). การศึกษาวรรณกรรมอีสานเรื่องสุวรรณลังเขากุมาร. วิทยานิพนธ์
ปริญญาศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจารึกภาษาไทย, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยศิลปากร.

พวิพย์ ชั้งหาด. (๒๕๓๒). ร่ายยาวมหาเวสสันดรชาดก : การศึกษาวิเคราะห์รูปแบบและ
ศิลปะการบระพันธ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาไทย,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ มหาสารคาม.

ไฟฐุรย์ เครือแก้ว. (๒๕๑๓). ลักษณะสังคมไทย. กรุงเทพฯ: การพิมพ์เกื้อกูล.

มนี พยอมยงค์. (๒๕๑๙). การวิเคราะห์และเบริยบเทียบมหาชาติ ฉบับภาคกลาง ภาคเหนือ
ภาคอีสาน และภาคใต้. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชา
ภาษาและวรรณคดีไทย, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ
ประสานมิตร.

มหาวิทยาลัยบูรพา. (๒๕๔๕). โครงการสำรวจวรรณกรรมท้องถินภาคตะวันออก ลำดับที่ ๑

มหาชาติชลบุรี. ชลบุรี: คณะกรรมการพัฒนาศิลปะและสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี. (๒๕๔๘). วรรณกรรมทักษิณ: วรรณคดีสรว เล่ม ๙. กรุงเทพฯ:
อมรินทร์พรินติ๙แอนด์พับลิชิ๙ จำกัด.

ร่วมพิมพ์ สมจิตร์. (๒๕๔๔). การศึกษาเชิงวิเคราะห์วรรณกรรมกลอนสวดเรื่องนางโภควดี.

วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาไทย,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ราชบัณฑิตยสถาน. (๒๕๗๘ – ๒๕๗๙). สารานุกรมไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน เล่ม ๑.

พระนคร : รุ่งเรืองธรรม.

_____. (๒๕๗๖). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒. กรุงเทพฯ: นานมีบุคคล พับลิเคชั่นส์.

ลัลนา ศิริเจริญ. (๒๕๗๑). อัลกการในมหาชาติคำนหลวง. วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตร์ ดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาไทย, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิจินตน์ ภานุพงศ์. (๒๕๑๔). ภาษาศาสตร์. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

วิเชียร ณ นคร, สมพูทธ ชุรเชน, ชวน เพชรแก้ว, ฉัตรชัย ศุภะภกานุจัน และปรีชา นุ่นสุข.

(๒๕๗๑). นครศรีธรรมราช. กรุงเทพฯ: แม่บ้านการเรือน.

วิเชียร ณ นคร. (๒๕๓๑). รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษานิทานพื้นบ้านในจังหวัดนครศรีธรรมราช.

นครศรีธรรมราช: ศูนย์วัฒนธรรมภาคใต้ วิทยาลัยครุศาสตร์กรุงเทพฯ.

วิทยาลัยวิชาการศึกษา สงขลา. (๒๕๑๓). พระมหาชาดก (ฉบับวัดศรีพิพิธภัณฑ์ วัดมัณฑามารас จังหวัดสงขลา). สงขลา: วิทยาลัยวิชาการศึกษา สงขลา.

วิไล ธรรมวาก. (๒๕๔๔). มหาชาติกัณฑ์ชูชอก ฉบับเมืองชลบุรี: การศึกษาวิเคราะห์ วรรณกรรมพื้นบ้าน. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาไทย, บัณฑิตวิทยาลัยบูรพา.

ศูนย์วัฒนธรรมมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช. (๒๕๒๓).

พระเวสสันดร เลขที่ ศวธ.นศ.๐๖๙๒. หนังสือบุดขาว

สถาบันทักษิณคดีศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ จังหวัดสงขลา. (๒๕๒๖ ก). มหาเวสสันดรชาดก.

เลขที่ สทช.อ.๑๕๐.๑๙๖. หนังสือบุดขาว.

_____. (๒๕๒๖ ข). มหาเวสสันดรชาดก กัณฑ์มหรี. เลขที่ สทช.อ.๑๕๐.๑๙๗. หนังสือบุดขาว.

_____. (๒๕๒๗ ก). สารานุกรมวัฒนธรรมภาคใต้ เล่ม ๑. กรุงเทพฯ : อัมรินทร์การพิมพ์.

_____. (๒๕๒๗ ข). สารานุกรมวัฒนธรรมภาคใต้ เล่ม ๒. กรุงเทพฯ : อัมรินทร์การพิมพ์.

_____. (๒๕๒๗ ค). สารานุกรมวัฒนธรรมภาคใต้ เล่ม ๖. กรุงเทพฯ : อัมรินทร์การพิมพ์.

_____. (๒๕๒๙ ง). สารานุกรมวัฒนธรรมภาคใต้ เล่ม ๙. กรุงเทพฯ : อัมรินทร์การพิมพ์.

สถาบันราชภัฏภาคใต้. (๒๕๑๐). วรรณกรรมท้องถิ่นภาคใต้ สถาบันภาพการศึกษา และแหล่งสืบค้น. นครศรีธรรมราช: ไนฟ์ พรินติ้ง.

สมัย สุทธิธรรม. (๒๕๓๗). นครศรีธรรมราช. กรุงเทพฯ: โอดี้ียนสโตร์.

สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดนครศรีธรรมราช. (๒๕๑๘). ประเพณีสำคัญของจังหวัด

นครศรีธรรมราช. วันที่ค้นข้อมูล ๑ สิงหาคม ๒๕๑๘, เข้าถึงได้จาก

<http://www.culture.nakhonsi.com>

สิริวรรณ วงศ์ทัต. (๒๕๑๖). นามโนนหนร : การศึกษาเชิงวิเคราะห์. ชลบุรี: คณะมนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

สีบพงศ์ ธรรมชาติ. (๒๕๓๔). วิเคราะห์วรรณกรรมชาดกภาคใต้จากหนังสือบุด. วิทยานิพนธ์
ปริญญาอักษรศาสตรดุษฎีภัณฑิต, สาขาวิชาภาษาไทย, บัณฑิตวิทยาลัย,
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุ่นใจ ชัยเพ็ชร. (๒๕๓๖). การศึกษาบทกวีคนคำทำทาย จากคำบอกเล่นนี้ยัง จังหวัดสงขลา.

วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาหน้าบัณฑิต, สาขาวิชาไทยศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ภาคใต้.

สุพัตรา สุภาพ. (๒๕๓๖). สังคมวิทยา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

สุวนีย์ ชวนสนิท. (๒๕๑๙). วิเคราะห์ร่ายรำมนาเเวสสันดรชาดกทางวัฒนธรรมไทย.

วิทยานิพนธ์ปริญญาอักษรศาสตร์อบรมหน้าบัณฑิต, แผนกวิชาภาษาไทย, บัณฑิตวิทยาลัย,
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อุดม หนูทอง. (ม.ป.ป.). วรรณกรรมทองถินภาคใต้ปะเกທນิກานປະໂດມໄລກ. ม.ป.ท.

อุบล ทองเทศ. (๒๕๓๒). การวิเคราะห์นิกานคำกาพย์เรื่องแหงสียนต์ฉบับจังหวัดราชบุรี.

วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตร์อบรมหน้าบัณฑิต, สาขาวิชาจารึกภาษาไทย,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

อุปกิตศิลปสารพะยะ. (๒๕๑๔). หลักภาษาไทย. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

